

sem árvíz, sem tűzvész, a jég sem verheti el, még a rablók sem vehetik hasznát, velem marad egészen a sírig!

— Igazad van, leányom, — símogatta meg fejét a szomorú édesapa.

(Garay János után.)

Krisztus és az öregasszony.

Krisztus Urunk szent Péterrel utaztában egy szegény özvegyasszonyhoz fordult be éjjeli szállásra. Az özvegyasszonynak csak egy tehene volt, azonkívül semmi gazdasága a földkerekségén. Volt azonban egy nevetlen fiaeskája. Ezt erősen szerette, kényeztette, s ha lehetett volna, még a szél elől is eldugta volna.

Az özvegyasszony jó szívvel látta vendégeit, tejjel, kenyérral megvendégelte. Reggel aztán megköszönték a szíveséget, elbúcsúztak s elindultak más faluba. Mikor kiértek a határra, azt mondja Krisztus.

— Hát hiszed-e Péter, hogy amelyik özvegyasszonynál az éjjel hálánk, annak a tehenét éppen most eszik a farkasok?

— Ó, édes Mesterem, hogy engeded Te ezt meg? Hiszen annak a szegény asszonynak egyebe sem volt, s a tejéből mégis kétszer megvendégelt minket!

Azt mondja erre Krisztus:

— Így akarom, hogy legyen, mert az az özvegy erősen kényeztetni a fiaeskáját annak a tehennek tejéből; dologra nem tanítja. Ha felnő, imígy-amúgy tekergő tolvaj lesz belőle. De ne legyen csak, mire tátsa a száját, megfogja a dolgot s becsületes emberré lesz.

(Legenda.)

Lacika.

Tik-tak, tik-tak, mondogatja az öreg óra a falon. Itt van a szép reggel, Lacika, mindjárt ütöm a hetet.

Tik-tak, nem telik bele sok idő és már meg is szólal az üő. Hét óra van. Lacika abban a pillanatban fölül az ágyában, összeszeti a kezét és mondja a reggeli imádságot:

Köszönöm, hogy megtartottál,
Hogy fölöttem virrasztottál.
Te örködtél én felettem.
Jó Istenem, fölébredtem,

Azután kiugrik és mint a fürge gyík, a reggeli dolgot után lát. Megmosakodik, megfésülködik, kikéféli a ruháját, cipőjét. Egy félóra múlva már fogyasztja a jó reggelit.